

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Administrare a
Marilor Contribuabili**

ANAF

Direcția Generală de Administrare
a Marilor Contribuabili

Str. Lucretiu Patrascanu nr. 10,
Corp A, sector 3, București
Tel.: 021 4089410
Fax.: 021 4089420

DECIZIA NR. 2 / 2016
privind soluționarea contestației depusă de
SC X SRL
înregistrată la Serviciul Soluționare Contestații din cadrul
Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili
sub nr. X/27.01.2016

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili a fost sesizată de Serviciul Evidență Analitică pe Plătitori, Restituiri, Compensări X prin adresa nr. X/25.01.2016, înregistrată la Serviciul Soluționare Contestații sub nr. X/27.01.2016 asupra contestației formulată de **SC X SRL**, cu sediul în X, str. X, Cod poștal X, CUI X, JX.

Societatea contestă parțial Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/16.12.2015 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili în ceea ce privește suma de **X lei** reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/16.12.2015 a fost comunicată societății prin poștă cu confirmare de primire în data de **24.12.2015**, iar contestația a fost înregistrată la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili în data de **11.01.2016** sub numărul X, conform ștampilei registraturii acestei instituții aplicată pe originalul contestației, aflată la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269 și art. 272 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, în

vigoare la data comunicării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/16.12.2015, la data înregistrării contestației societatea regăsindu-se la poziția nr. X din Anexa 1 la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3661/2014 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili este legal investită să soluționeze contestația formulată de **SC X SRL**. Precizăm că începând cu data de 01.02.2016, **SC X SRL**, **CIF X**, nu se mai află în administrarea DGAMC conform OPANAF nr. 3702/17.12.2015 pentru aprobarea Listei marilor contribuabili și a Listei contribuabililor mijlocii.

I. Prin contestația formulată societatea solicită anularea parțială a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/16.12.2015 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, respectiv anularea accesoriilor aferente impozitului pe veniturile din salarii calculate pentru Declarația 100 nr. X din 15.10.2010 pentru suma de **X lei**, aferente perioadei 25.10.2010 – 24.03.2014.

Societatea contestatoare susține că Declarația 100 nr. X din 15.10.2010 a fost depusă la Registratura Direcției Generale a Finanțelor Publice X – Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii pentru codul fiscal aferent sediului secundar X sub nr. X din data de 15.10.2010, conținând un impozit pe venitul din salarii de X lei, societatea atașând în susținere o copie conformă cu originalul după această declarație. De asemenea, societatea susține că pentru acest impozit a plătit prin Trezoreria X suma de X lei achitată în 14.02.2011, care nu a fost preluată în fișa pe plătitor, deși această sumă a fost confirmată de Șef Serviciu Venituri Trezoreria X – X prin e-mail-ul anexat în copie.

Totodată, societatea precizează că în martie 2014, Declarația 100 nr. X din 15.10.2010 a fost evidențiată în fișa pe plătitor **SC X SRL** pe cod fiscal Z, deși în fișa anterioară nu era menționată această sumă.

Societatea solicită preluarea de către organul fiscal din cadrul DGAMC a plății existente la Trezoreria X și redistribuirea corectă a acesteia, precum și anularea parțială a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/16.12.2015 pentru suma de X lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii (X lei – dobânzi și x lei – penalități de întârziere) și recalcularea accesoriilor aferente perioadei 14.02.2011 – 24.03.2014.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/16.12.2015, contestată, organele fiscale din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili au stabilit în sarcina societății accesorii în sumă totală de X lei aferente impozitului pe veniturile din salarii, din care **SC X**

SRL a contestat doar suma de **X lei** (X lei – dobânzi și X lei – penalități de întârziere).

Accesoriile au fost calculate pentru perioada 25.10.2010 – 24.03.2014, asupra debitului in sumă de X lei, individualizat prin Declarația 100 nr. X din 15.10.2010 și au fost calculate în temeiul art. 88 lit. c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere actele si documentele existente la dosarul cauzei, susținerile contestatoarei în raport cu prevederile actelor normative invocate de contestatoare și de organul fiscal se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează accesoriile aferente impozitului pe veniturile din salarii în sumă de X lei, calculate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/16.12.2015, în condițiile în care aceasta nu a procedat la îndreptarea erorii materiale constând în virarea eronată a sumei reprezentând obligație de plată, la altă unitate de trezorerie și contabilitate publică decât cea la care trebuia achitată suma.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii X/16.12.2015, organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei accesorii în sumă totală de X lei aferente impozitului pe veniturile din salarii, din care **SC X SRL** a contestat doar suma de **X lei** (X lei – dobânzi și X lei – penalități de întârziere).

Accesoriile au fost calculate pentru perioada 25.10.2010 – 24.03.2014, asupra debitului in sumă de X lei, individualizat prin Declarația 100 nr. X din 15.10.2010.

În drept, potrivit prevederilor art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) și art.120[^]1 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

*“ART. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere
(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.*

*ART. 120 Dobânzi
(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.*

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

ART. 120¹ Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2) - (6) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Față de prevederile legale invocate, se reține că pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează dobânzi/majorări de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv și respectiv, penalități de întârziere.

Din documentele existente la dosarul cauzei, organul de soluționare reține următoarele:

În data de 15.10.2010, **SC X SRL**, CIF X, punct de lucru al **SC X SRL**, CIF X, a depus Declarația 100 nr. X, pentru impozitul pe veniturile din salarii în sumă de X lei, cu scadența 25.10.2010, la Administrația Finanțelor Publice X.

Societatea susține că a efectuat o plată în sumă de X lei achitată în data de 14.02.2011 la Trezoreria X, pentru impozitul pe veniturile din salarii stabilit prin Declarația 100 nr. X/15.10.2010.

Se reține că plata pentru impozitul pe veniturile din salarii în sumă de X lei, achitată în data de 14.02.2011 la Trezoreria X, este aferentă lunii decembrie 2010 și nu lunii septembrie 2010, cu scadența 25.10.2010.

Se reține că, potrivit prevederilor art. (1) și (2) din OPANAF nr. 232 din 1 februarie 2011 privind procedura de predare-primire a informațiilor și/sau a documentelor privind creanțele fiscale ale sediilor secundare înregistrate fiscal ca plătitoare de salarii și venituri asimilate salariilor:

“(1) Pentru administrarea de către organele fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală a obligațiilor fiscale datorate de contribuabilii care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal ca plătitoare de salarii și venituri asimilate salariilor, competența revine, începând cu data de 1 februarie 2011, organului fiscal în a cărui evidență fiscală este înregistrat contribuabilul care a înființat respectivele sedii secundare, inclusiv pentru impozitul pe venitul din salarii datorat de salariații care își desfășoară activitatea la aceste sedii.

(2) Competența privind înregistrarea fiscală a sediilor secundare ca plătitoare de salarii și venituri asimilate salariilor, potrivit legii, revine organului fiscal în a cărui rază teritorială se află situate acestea.”

Astfel, având în vedere că la data de 01.02.2011, **SC X SRL**, CIF Z, care a înființat sediu secundar X cu CIF X, era administrat de AFP X, trebuia să achite suma de X lei la Trezoreria Operativă Z, societatea susținând în schimb, că a achitat această sumă la Trezoreria X.

De asemenea, potrivit prevederilor pct. 4.5 din OMEF nr. 1311 din 25 aprilie 2008 pentru aprobarea Procedurii de îndreptare a erorilor materiale din documentele de plată întocmite de debitori privind obligațiile fiscale:

“4.5. Prin excepție de la prevederile pct. 1.2, în cazul erorilor materiale constând în virarea eronată a obligațiilor de plată la altă unitate de trezorerie și contabilitate publică decât cea la care trebuie achitată suma, cererea prevăzută la pct. 3.1 se depune la organul fiscal în a cărui rază s-a efectuat plata eronată.”

Drept urmare, societatea avea posibilitatea îndreptării erorii efectuate, prin depunerea unei cereri de îndreptare a erorii materiale, conform normelor legale mai sus citate, la organul competent de la data respectivă și anume, AFP X și ulterior, de la data preluării în administrarea DGAMC (01.01.2014), la această instituție.

Se reține că, în evidența pe plătitor a societății nu se regăsește vreo plată în sumă de X lei, în data de 14.02.2011.

În urma înregistrării în evidența pe plătitor a **SC X SRL**, CIF Z (societate mamă), a Declarației 100 nr. X din 15.10.2010 pentru **SC X SRL – PUNCT DE LUCRU x**, CIF X, cu privire la impozitul pe veniturile din salarii, a operațiunilor de distribuire și de stingere prin plăți voluntare în conturile unice ale Bugetului de stat și având în vedere analizarea stingerilor prin plată, au fost calculate dobânzi și penalități de întârziere, din care societatea contestă suma de **x lei** (x lei – dobânzi și x lei – penalități de întârziere), calculate urmare a înregistrării în fișa sintetică totală a declarației mai sus menționată.

Referitor la stingerea obligațiilor fiscale prin plățile efectuate de societate, din documentele aflate la dosarul cauzei, rezultă faptul că plățile efectuate în conturile unice au fost distribuite conform procedurilor legale, proporțional cu impozitele, taxele și contribuțiile datorate de societate, obligațiile cu reținere la sursă fiind stinse cu prioritate, potrivit prevederilor art. 114 alin. (2¹) – (2⁴) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aspect neavut în vedere de societate la indicarea modalității de achitare a obligațiilor fiscale.

În concluzie, ca urmare a preluării de către organele fiscale a Declarației 100 nr. X/15.10.2010 și a reglării evidenței fiscale a contribuabilului,

au rezultat accesoriile stabilite prin actul administrativ fiscal contestat în prezenta cauză.

Potrivit prevederilor **Ordinului nr.1133/04.08.2008 pentru aprobarea Procedurii de accesare a informațiilor privind stingerea creanțelor fiscale, puse la dispoziția contribuabililor pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală**, contribuabilii pot accesa **oricând**, de pe pagina de internet a ANAF, informațiile cuprinse în Înștiințările privind stingerea creanțelor fiscale.

Organul de soluționare a contestației reține din precizările organelor fiscale cuprinse în adresa nr.X/25.01.2016, că societatea **nu a contestat la organul fiscal competent nici înștiințările privind stingerile creanțelor fiscale**, deși avea această posibilitate conform prevederilor art.209 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele prezentate mai sus, rezultă că organele fiscale au calculat în mod legal în sarcina contestatoarei dobânzi și penalități aferente debitului stabilit prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii X/16.12.2015, **de la data scadentă a declarației de impunere (25.10.2010) și până la data stingerii debitului suplimentar prin plată (24.03.2014).**

Având în vedere că societatea nu contestă modul de calcul al accesoriilor, sub aspectul cotelor aplicate, numărului de zile pentru care au fost calculate aceste accesorii, însumării produselor dintre baza de calcul, cota de accesorii aplicată și numărul de zile pentru care au fost calculate, în temeiul art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **SC X SRL** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/16.12.2015, pentru suma de **X lei** reprezentând accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii (x lei – dobânzi și X lei – penalități de întârziere).

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **SC X SRL** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/16.12.2015,

pentru suma de **X lei** reprezentând accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii (X lei – dobânzi și X lei – penalități de întârziere).

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul X sau Tribunalul București, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL
X